

ANTONI MIRÓ BY JOAN FUSTER, TOTS DOS
PER JAUME I EL CONQUERIDOR

**ANTONI MIRÓ BY JOAN FUSTER, TOTS DOS
PER JAUME I EL CONQUERIDOR.**

Col·lecció

"Llibres de butxaca" (de les que feien abans)

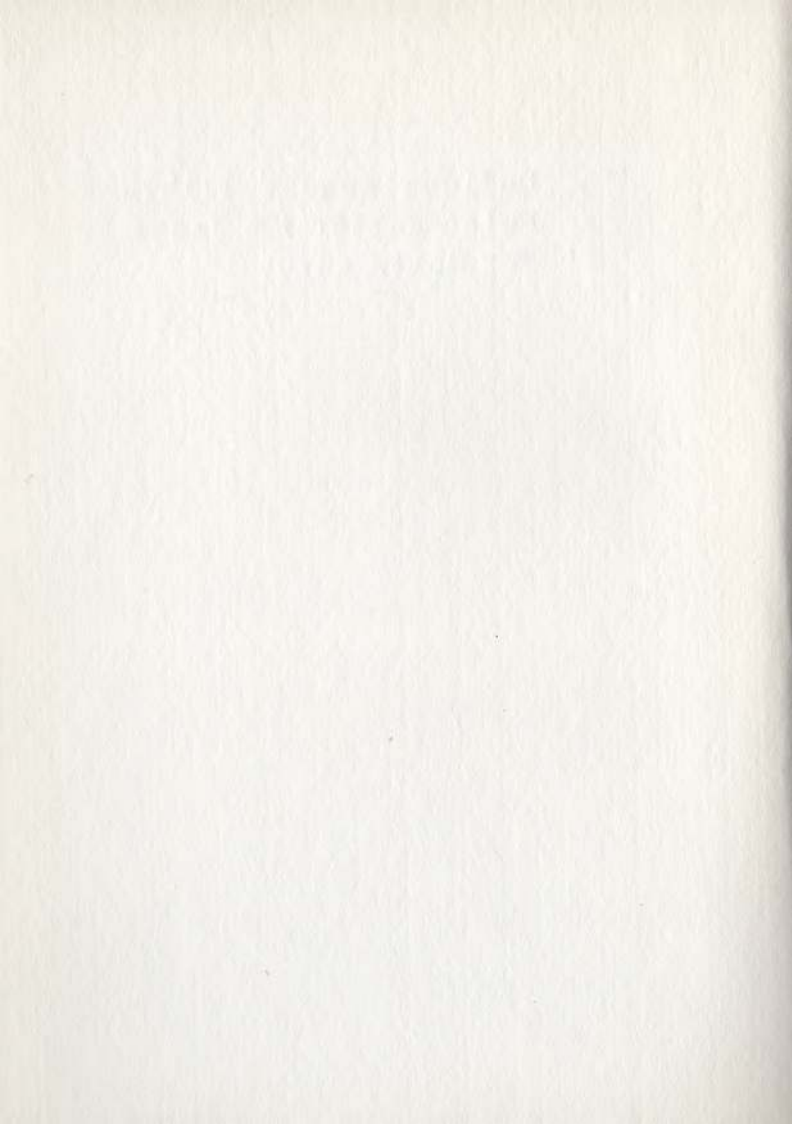
Fet a mà, a peu i per telèfon.

Impressió: Gràfiques Diaz, Alacant - Impremta Industrial, Alcoi

Encuadernació: Sempere - Alcoi

Maqueta: A. Miró

Dedique aquest llibre a
Fulàn Sulter i a Jacme I.
Per molts anys.

La imaginació al poder... imaginar.

ANTONI MIRÓ BY JOAN FUSTER, TOTS DOS
PER JAUME I EL CONQUERIDOR.

I
PART
PLÀSTICA

Setze fragments al natural de
"Volem l'Estatut".

de quin color
països catal

m'agrada el r

vels

s?

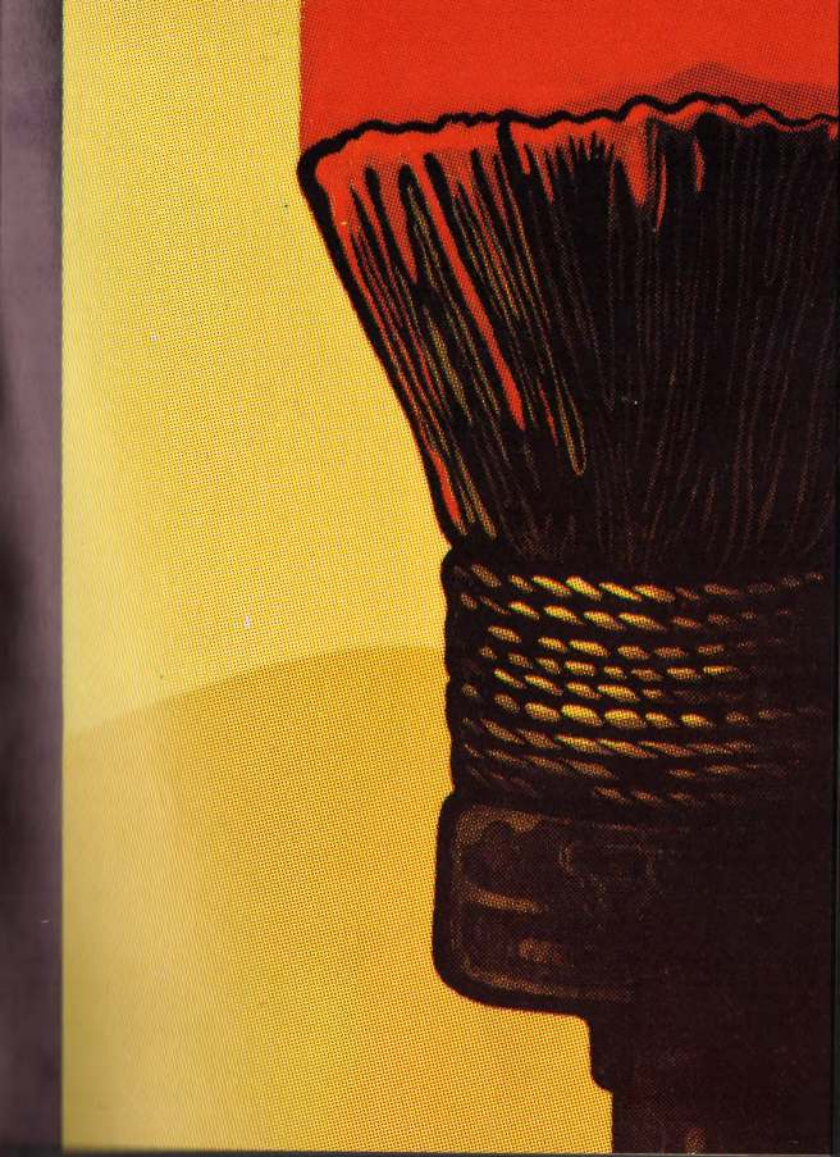
9

canig

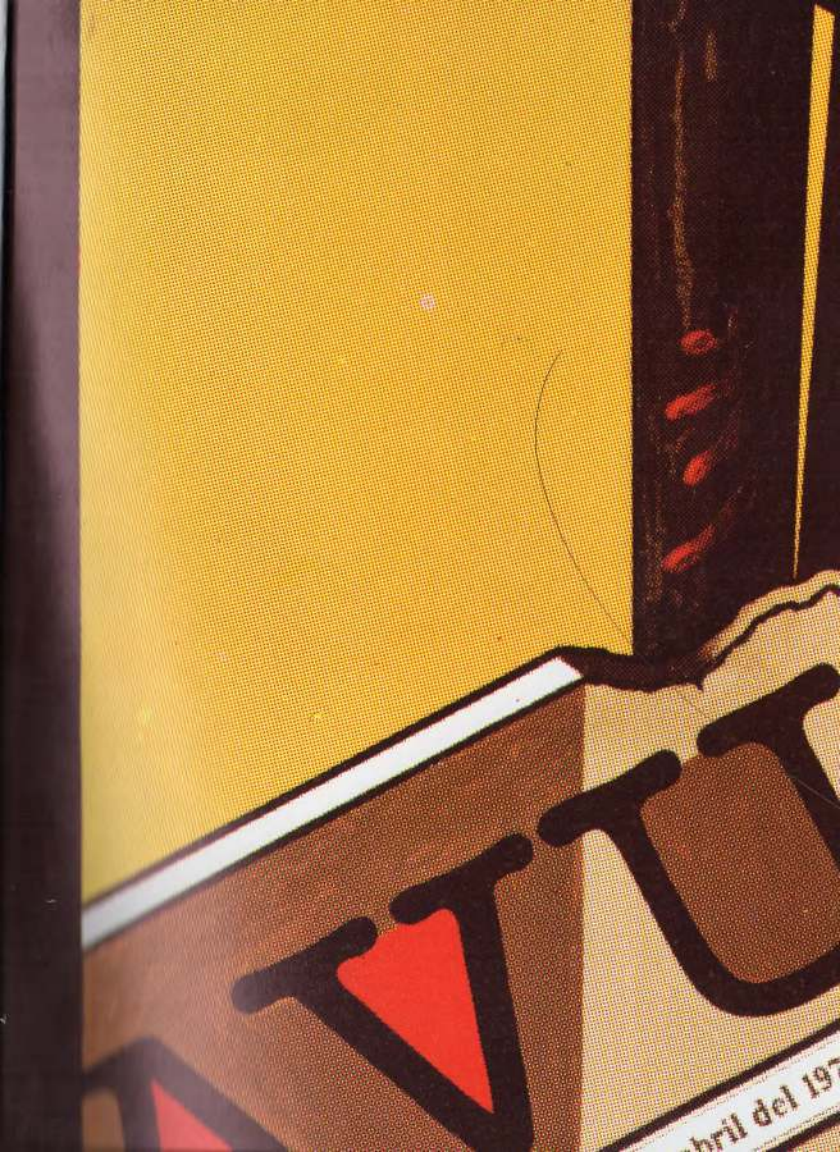
la ser

me's blava

An abstract geometric composition featuring a flag with horizontal red and yellow stripes on a blue field in the upper left. Below it, a blue rectangular area contains the text 'ra cada vegada' in red. Further down, a black rectangular area contains the text 'no volem' in white, enclosed in a thin black border. The background is composed of large, overlapping geometric shapes in yellow, black, and red, creating a dynamic, non-representational scene.

ra cada vegada

no volem

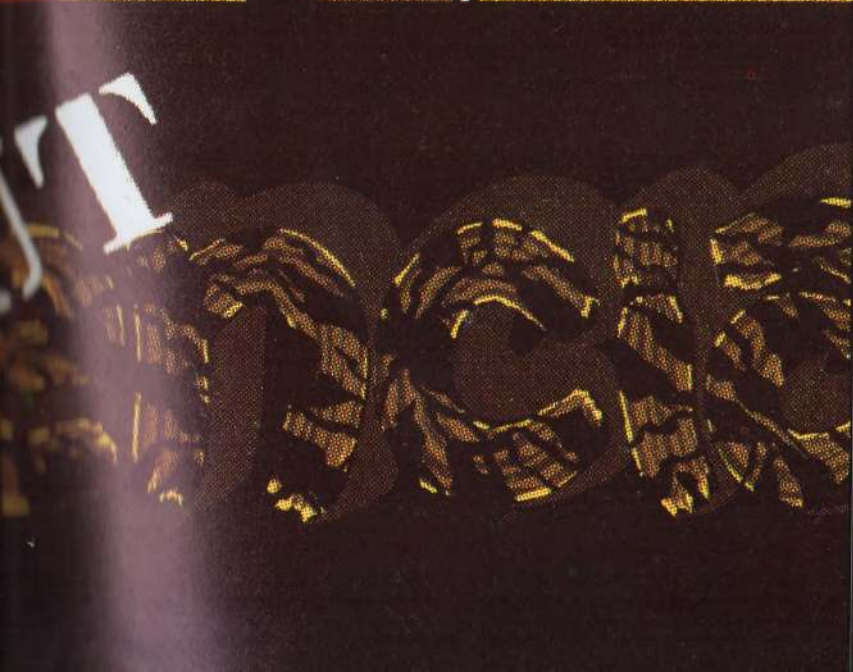
7) — diposit legal: A. 565-1977 — gráficas diaz, alacant

Dissabte

VOLTA

antoni miró 1916-77

artistes plàstics del país valencià (pintura d'antoni miró; volem l'estatut - 19

ANTONI MIRÓ BY JOAN FUSTER, TOTS DOS
PER JAUME I EL CONQUERIDOR.

II
PART
LITERÀRIA

Nòtul.la- Aquest llibre podia
haver-se fet en cooficial,
que és la llengua que impera,
però els traductors del regne
no hi eren.

Jove com és encara,

de Juan Carlos
países católicos

m'agrada el

Antoni Miró té ja,

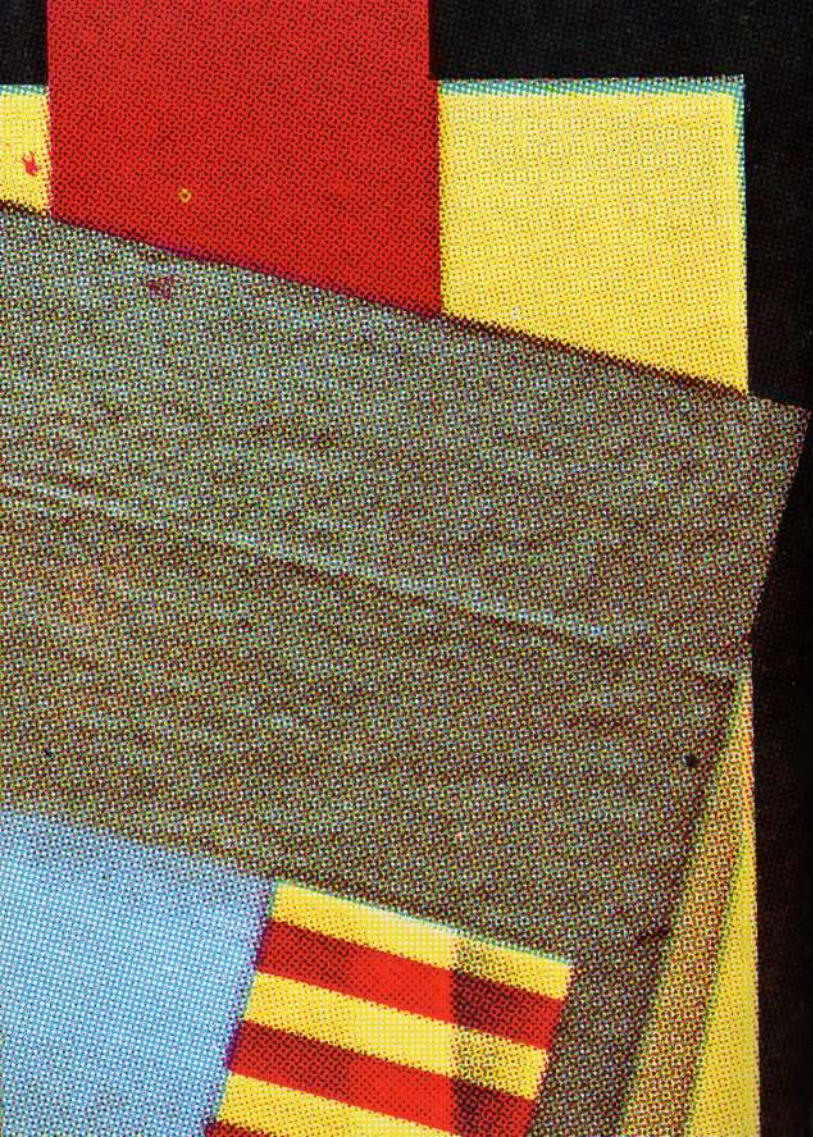
feta i ben feta,

COPIES

100

una obra llarga,

complexa,

tumultuosament vivaç.

L'artista no ha sabut

ni ha volgut

no volen

no volen

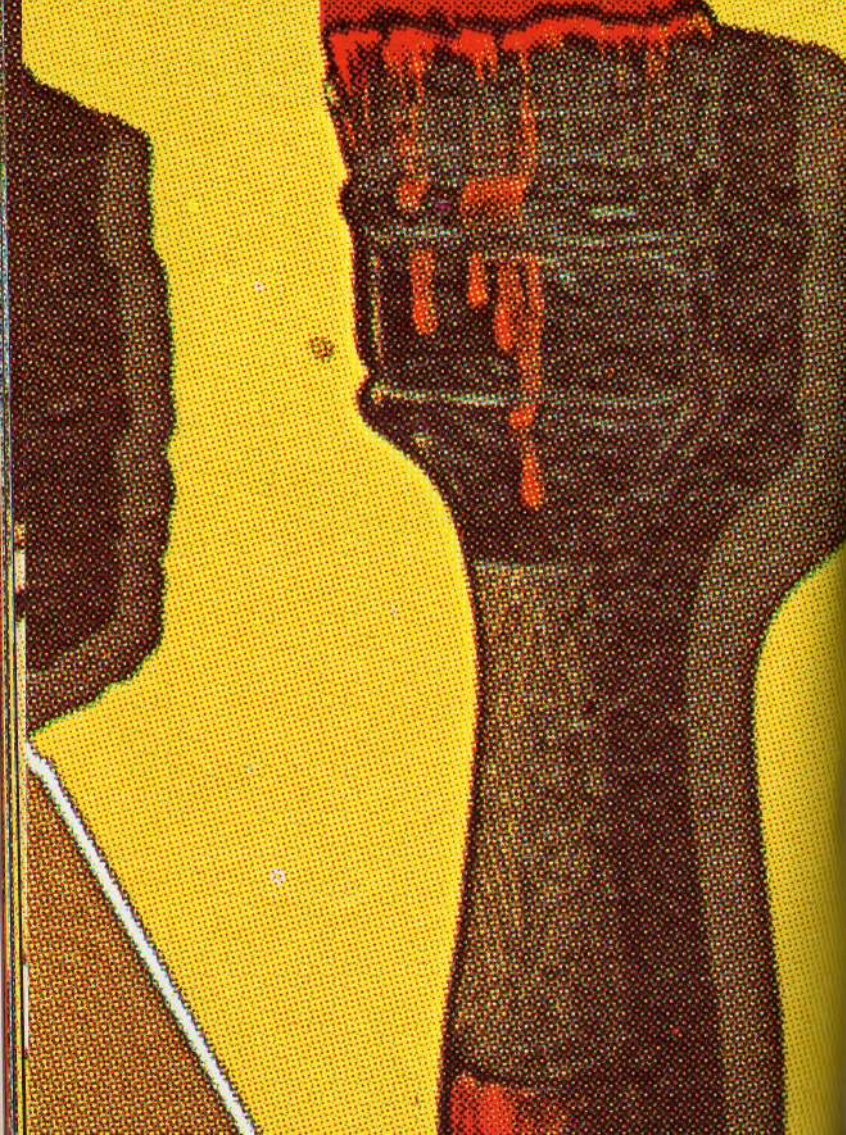
resistir-se a la

primera exigència

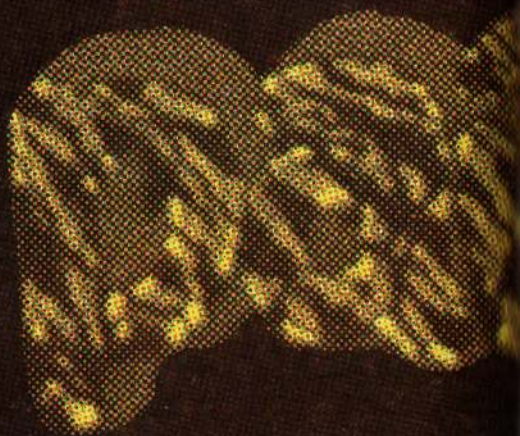
del seu ofici:

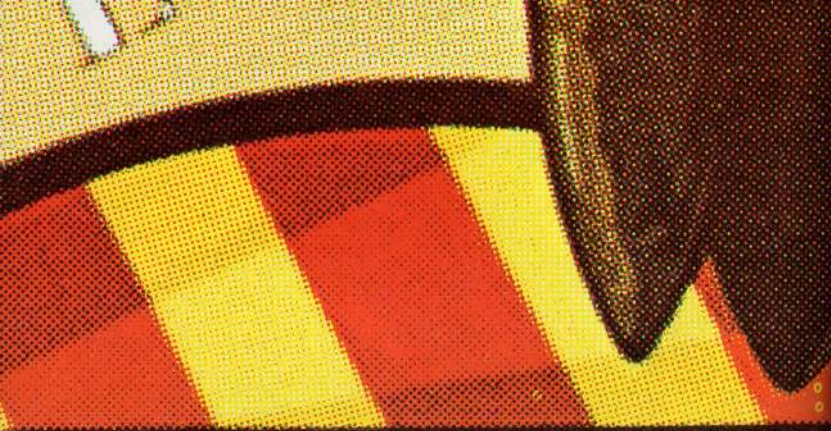
el domini màxim

de les possibilitats

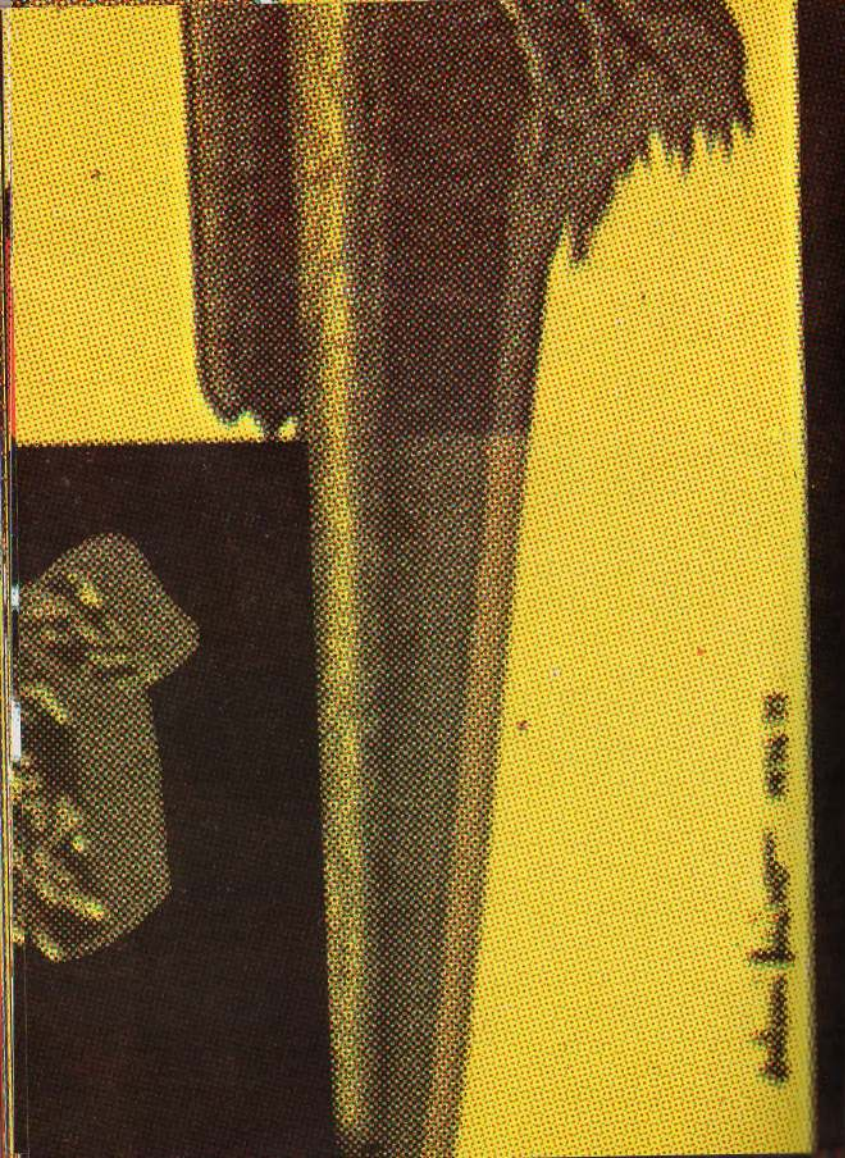
expressives,

a través del qual,

a cada moment,

la tria

de fin col
pau col

m'agrada el

i l'ús es converteixen

en solució única,

irreemplaçable i clara.

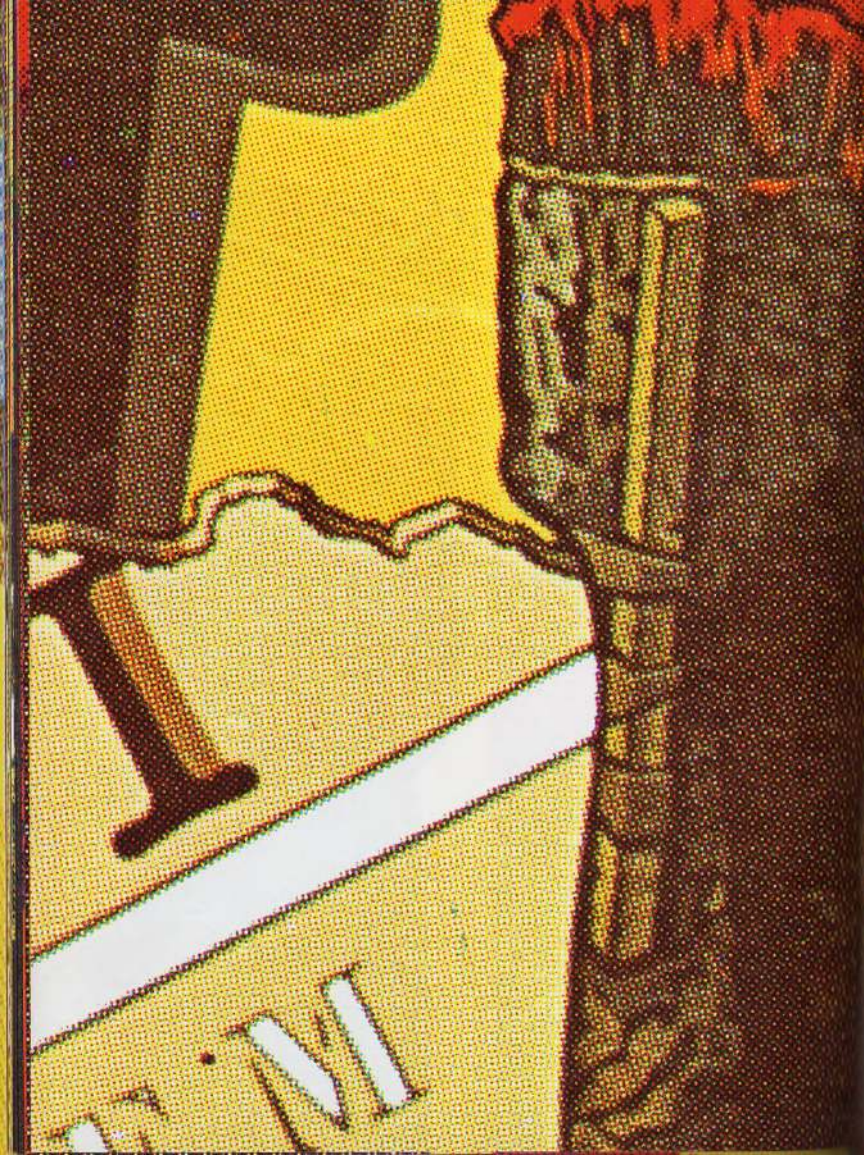
No es tracta

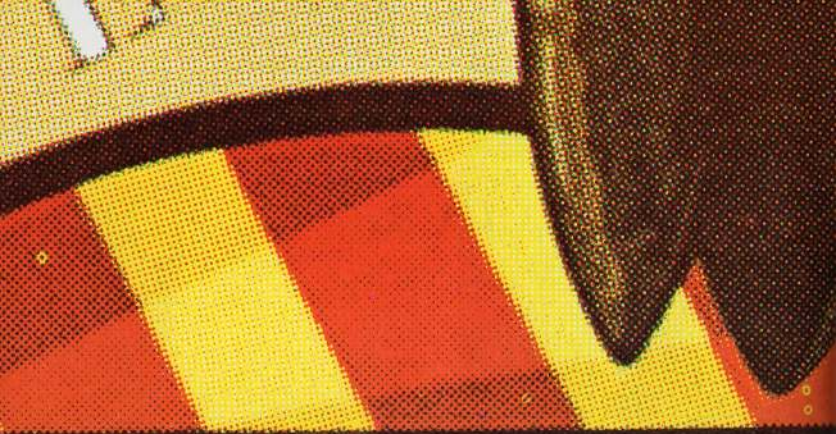
d'un "experimentalisme"
gratuit,

del joc endogàmic

de l'estètica,

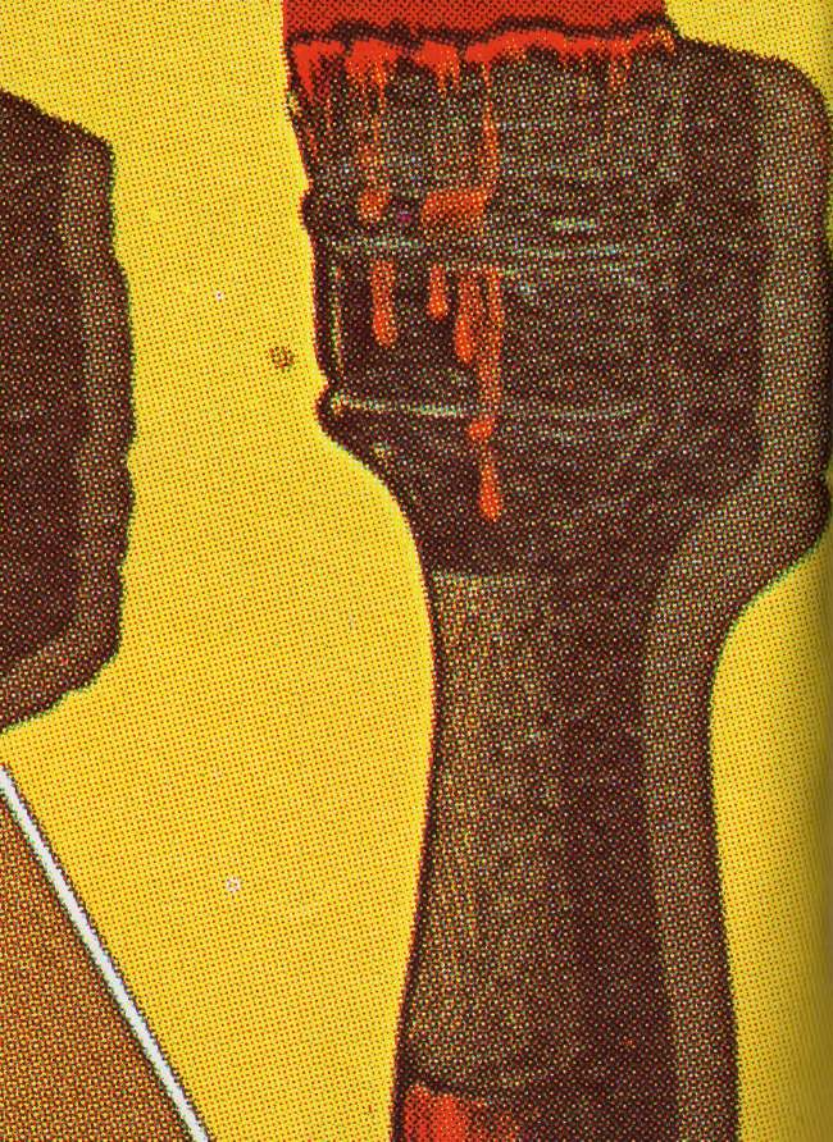
de provar per provar,

sinó d'exercir

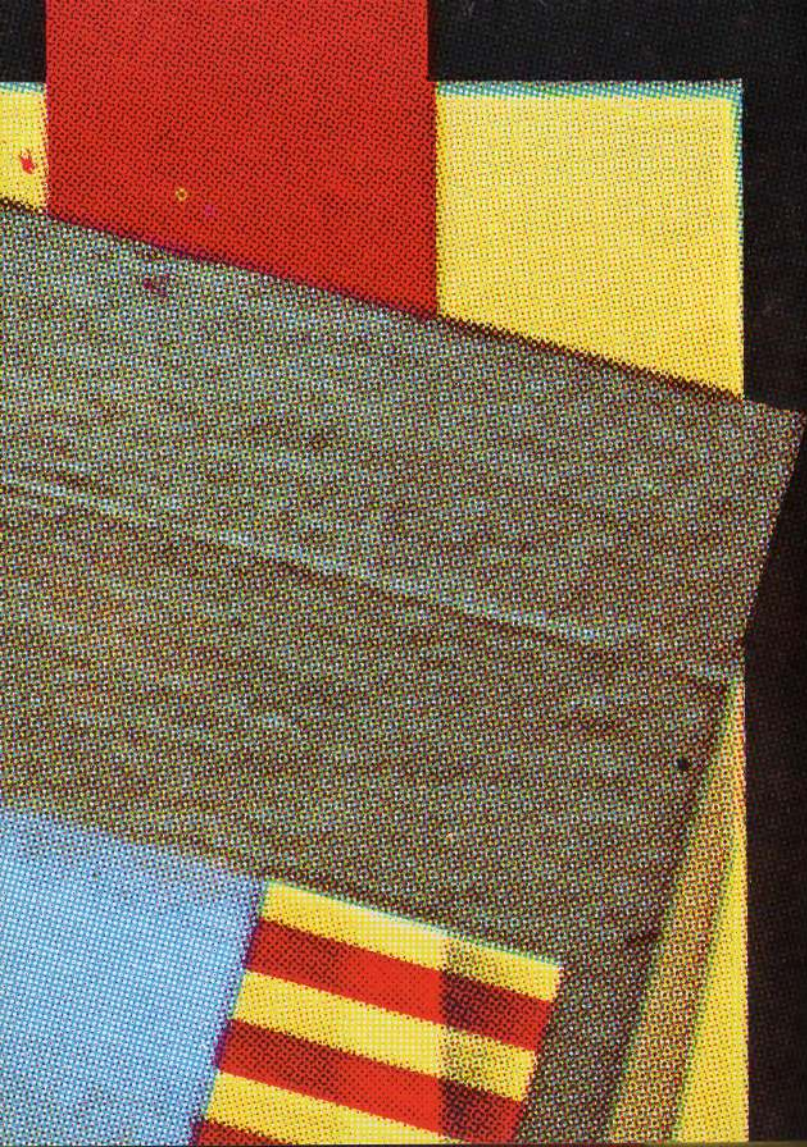
els recursos de la

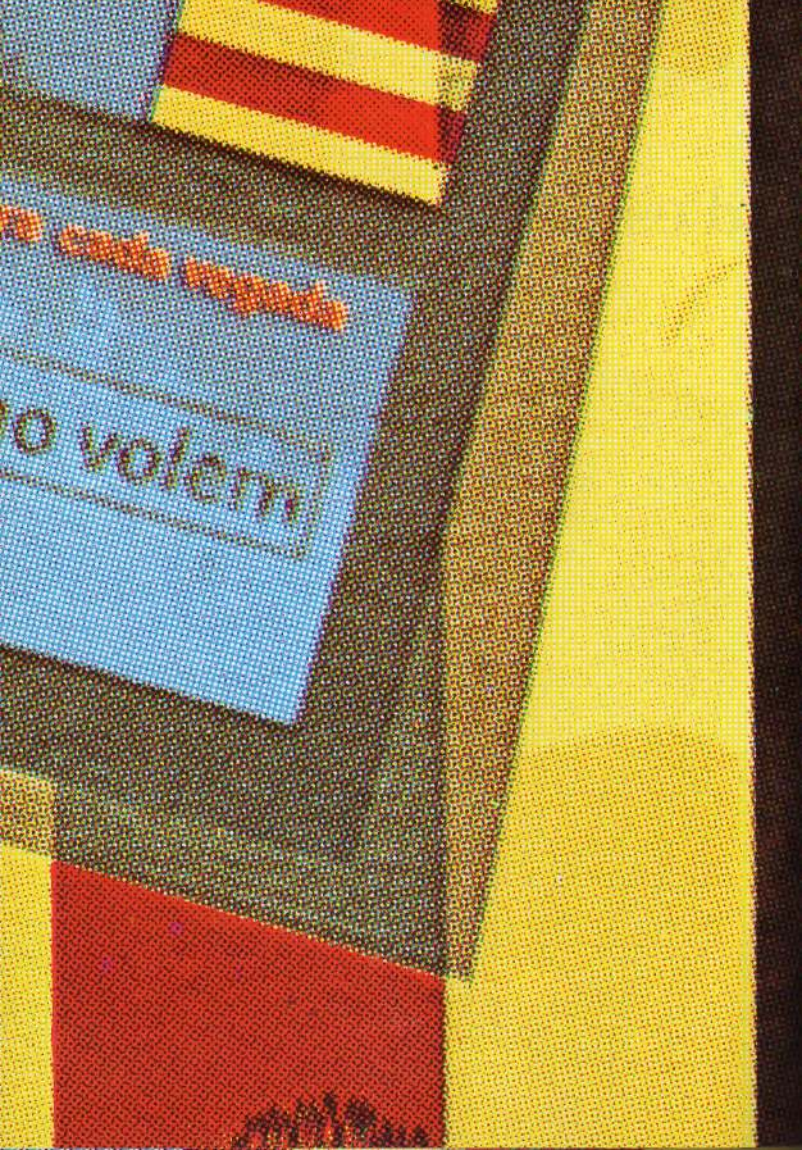
llibertat creadora

amb el propòsit

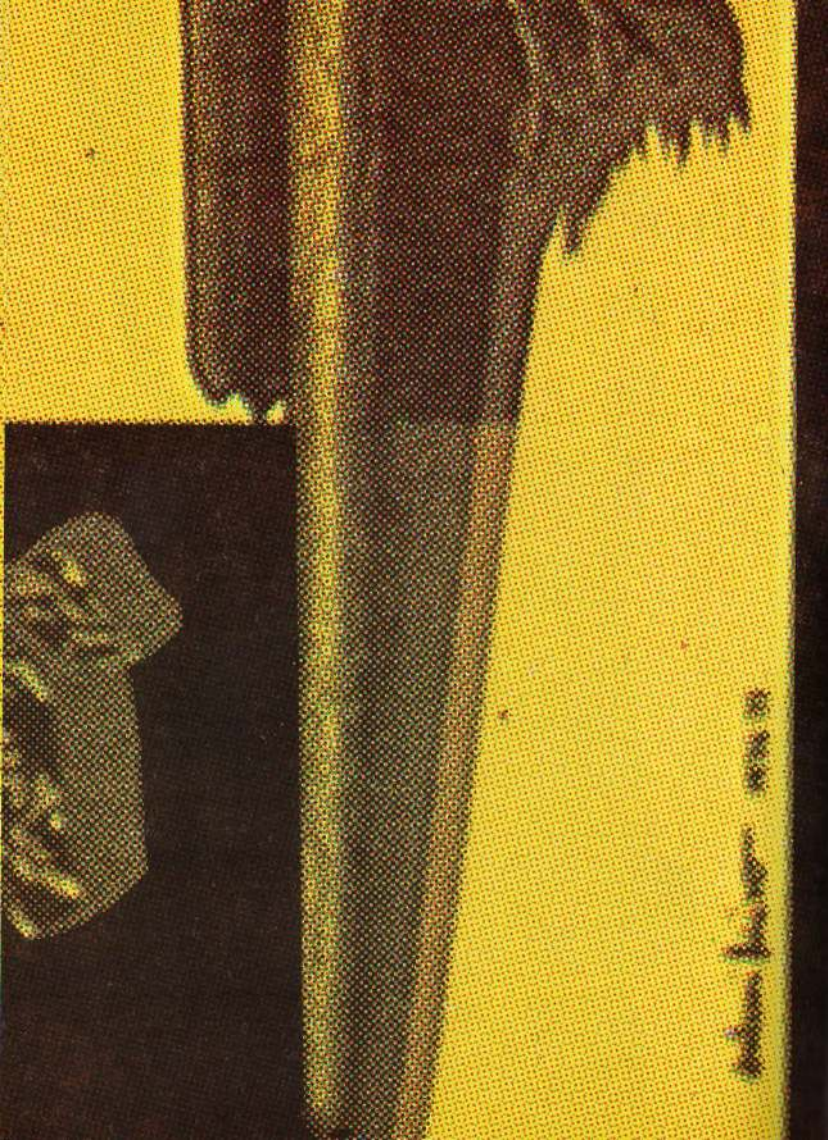
d'estatuir-se una dicció,

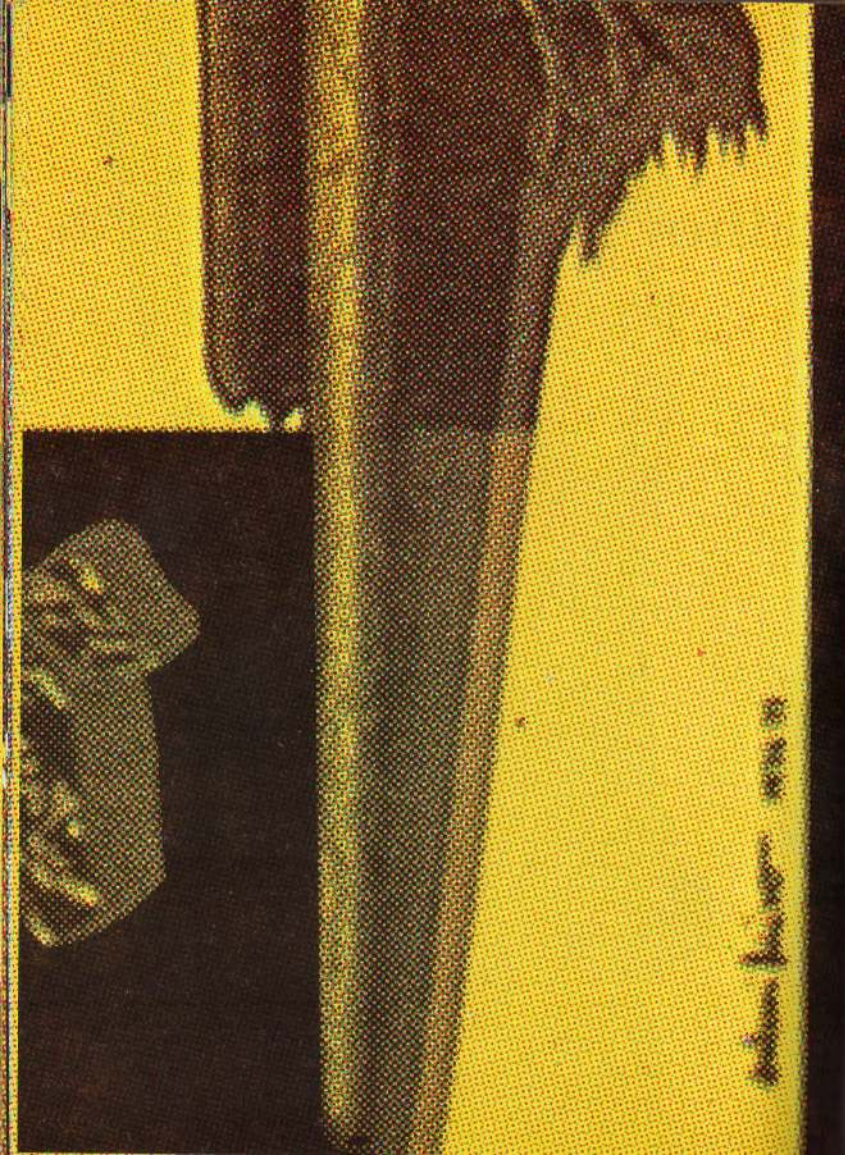
sempre personal

i alhora sempre objetiva,

capaç de servir

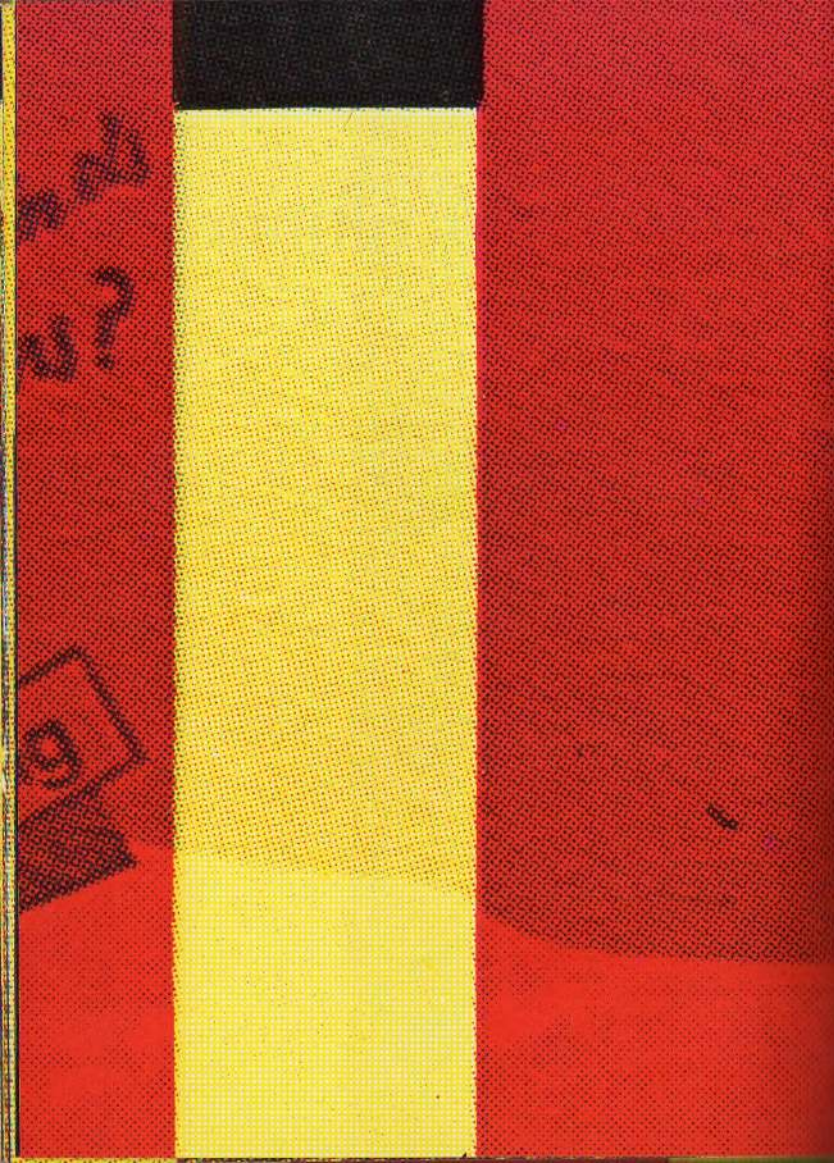

capaç de servir

de quin color
païsa color

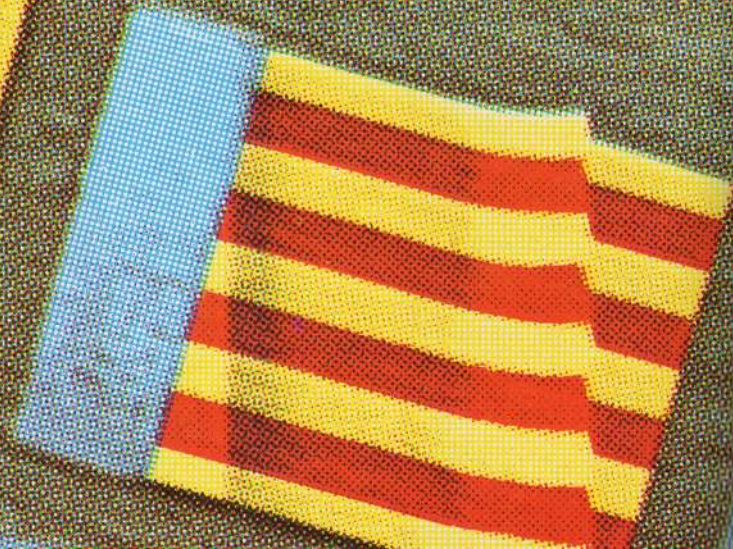
m'agrada el

la intenció última

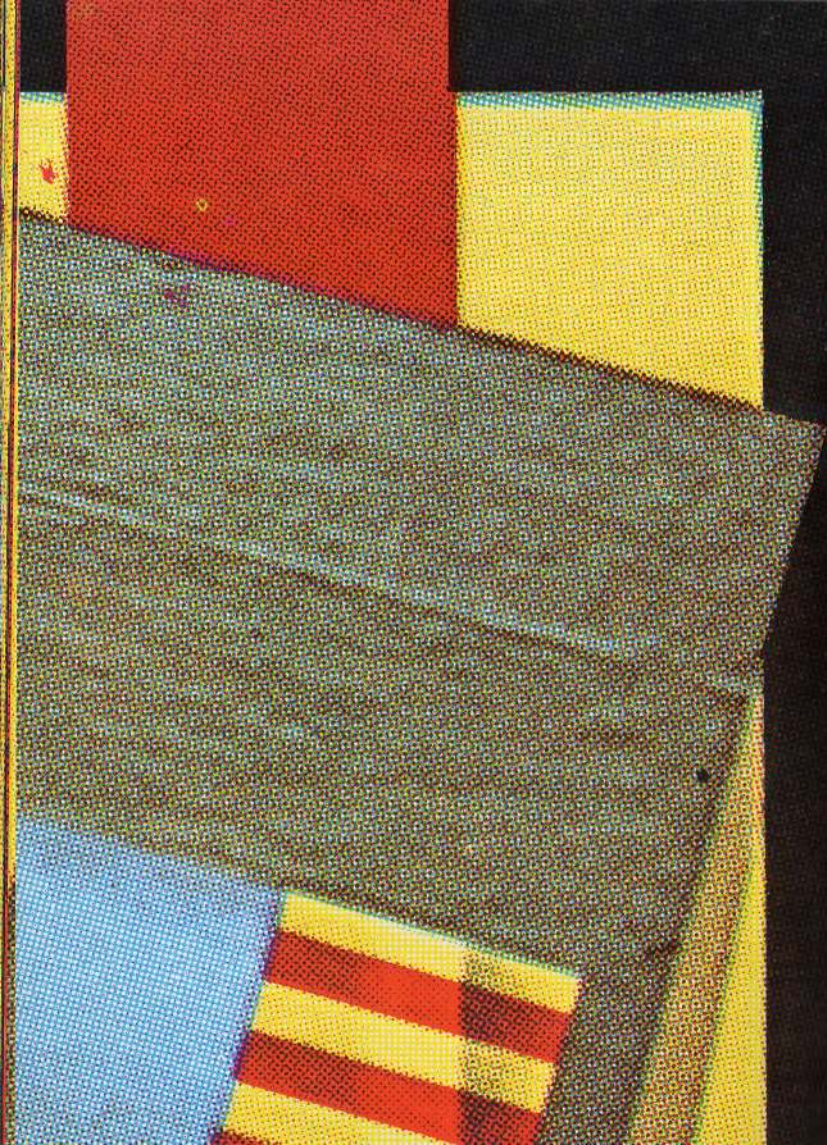

del treball.

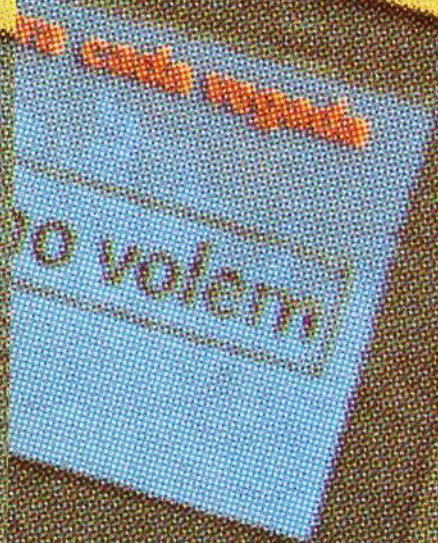
cani

Antoni Miró s'hi ha aplicat

des de tots els cantons

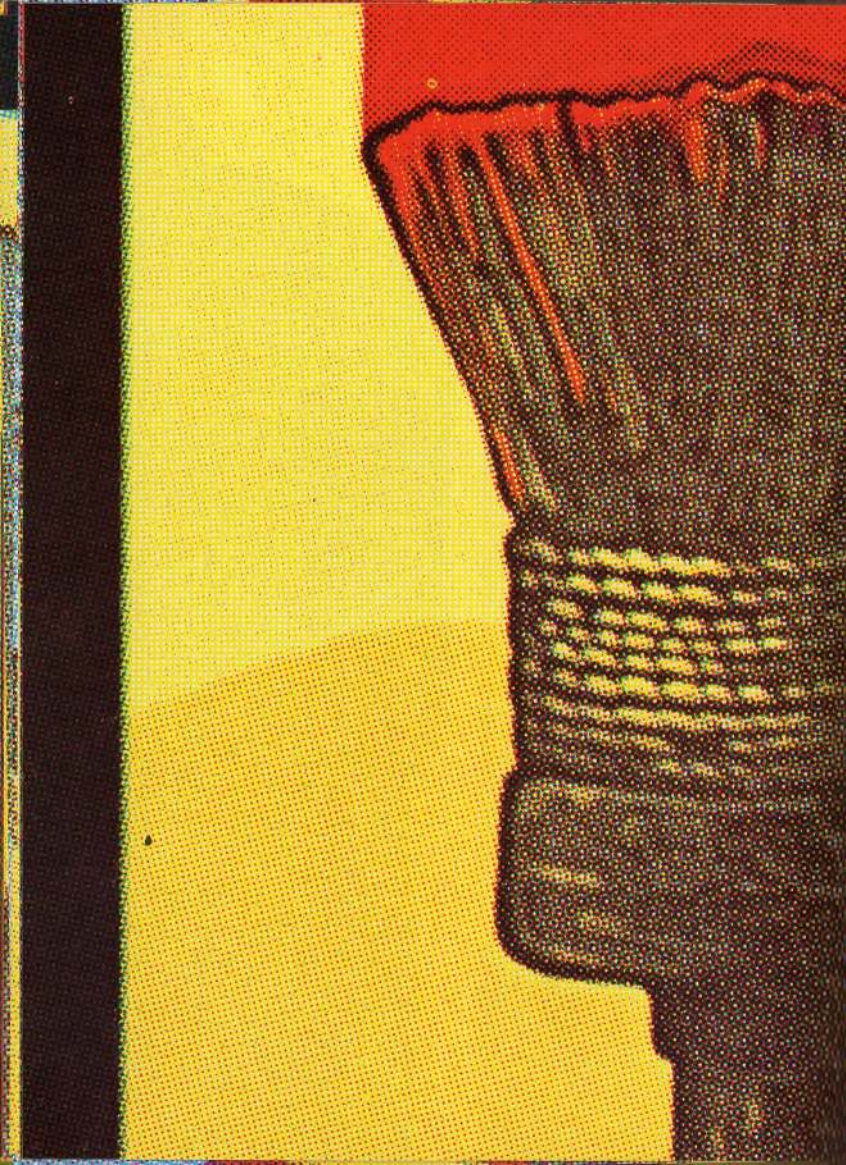
assequibles:

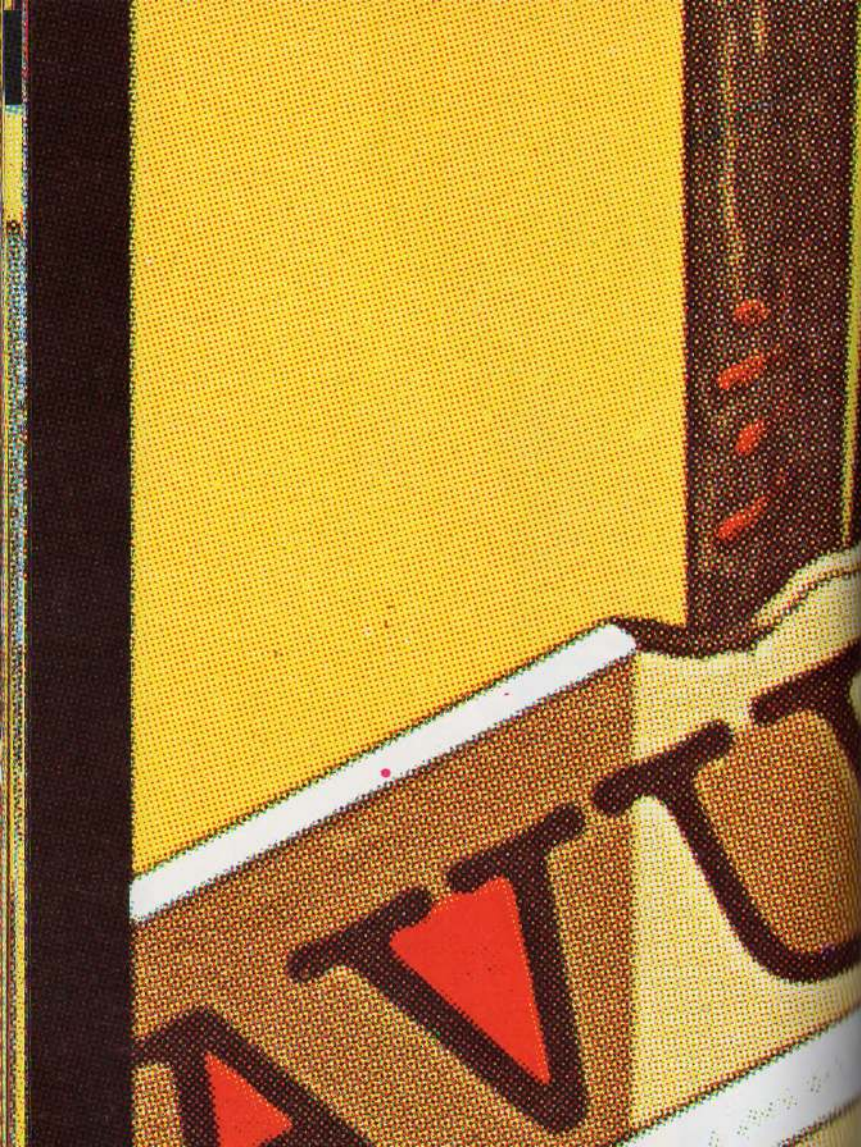
la pintura,

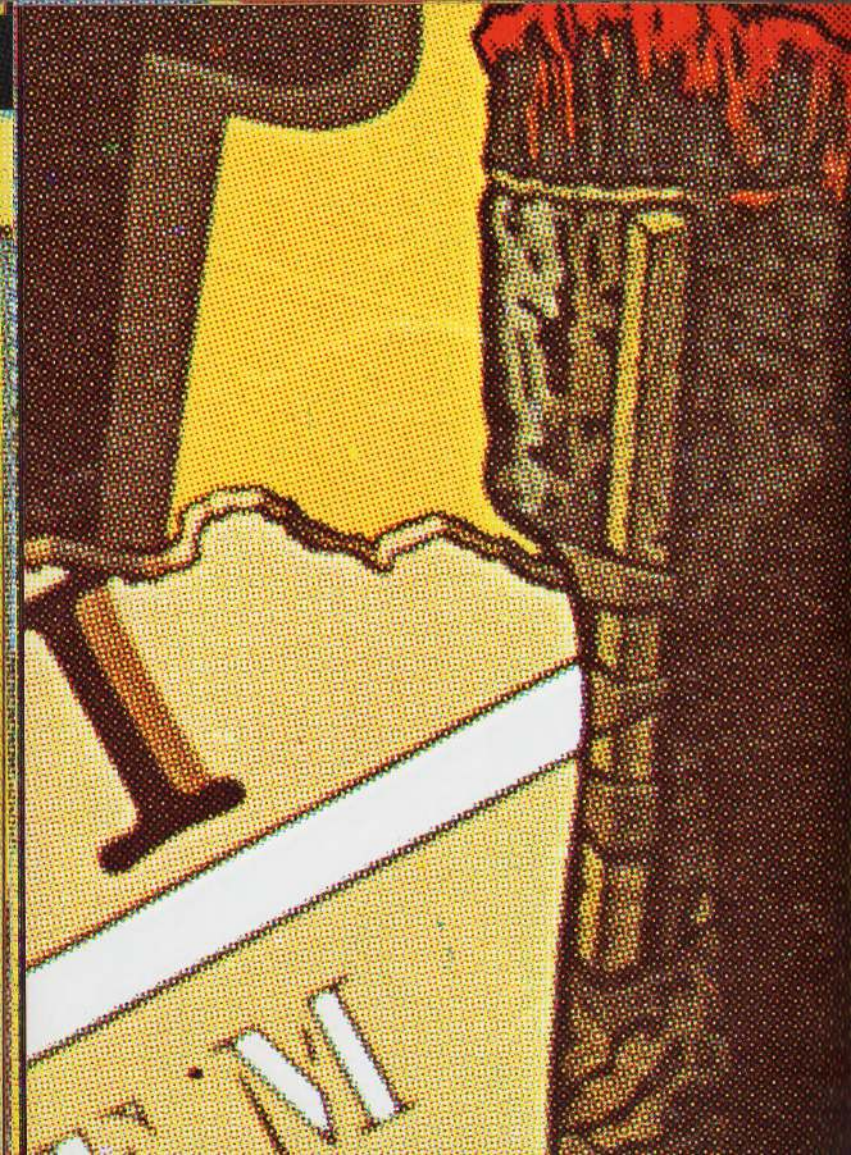
la ceràmica,

el dibuix,

els murals,

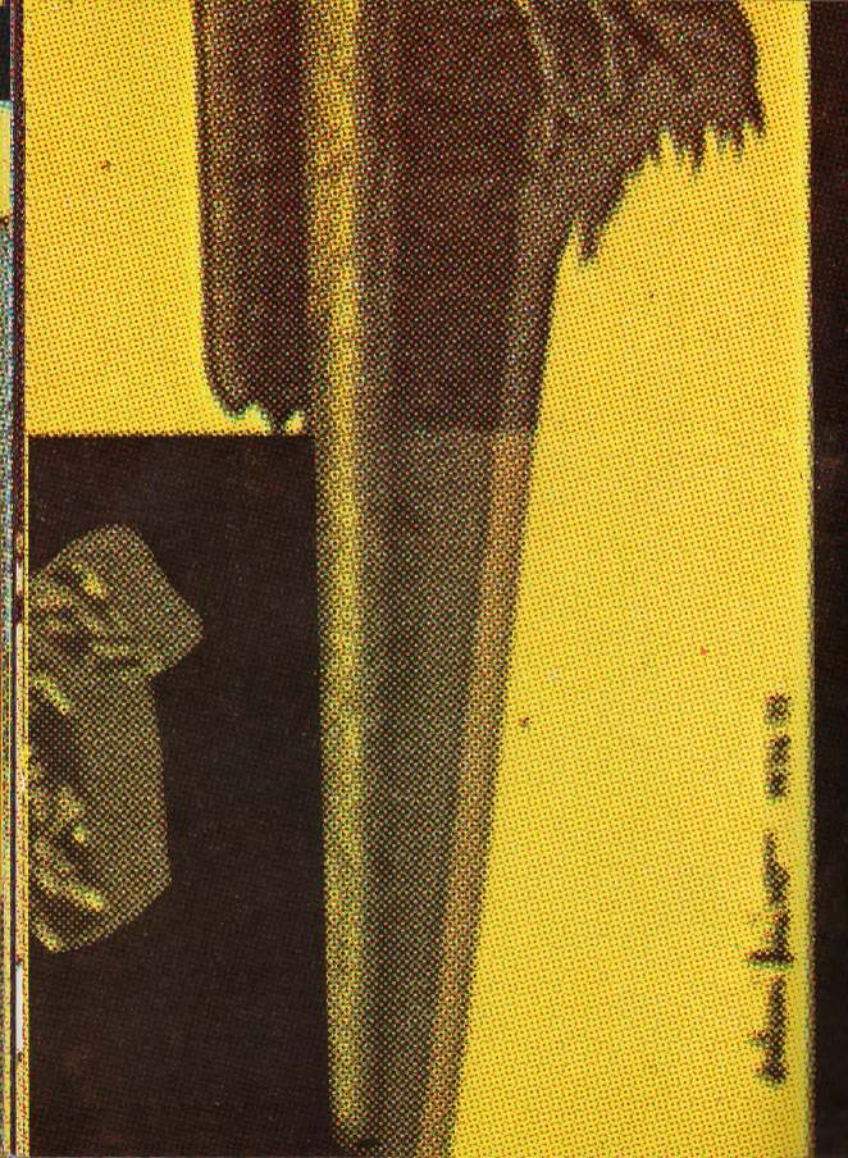
les més diverses

tècniques gràfiques,

els mòbils,

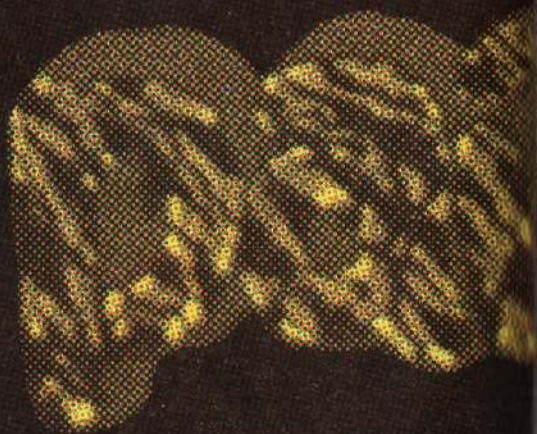
l'escultura amb metall

o amb fang...

La dialèctica

intrínseca

de fin color
para color

m'agrada el

de cada procediment

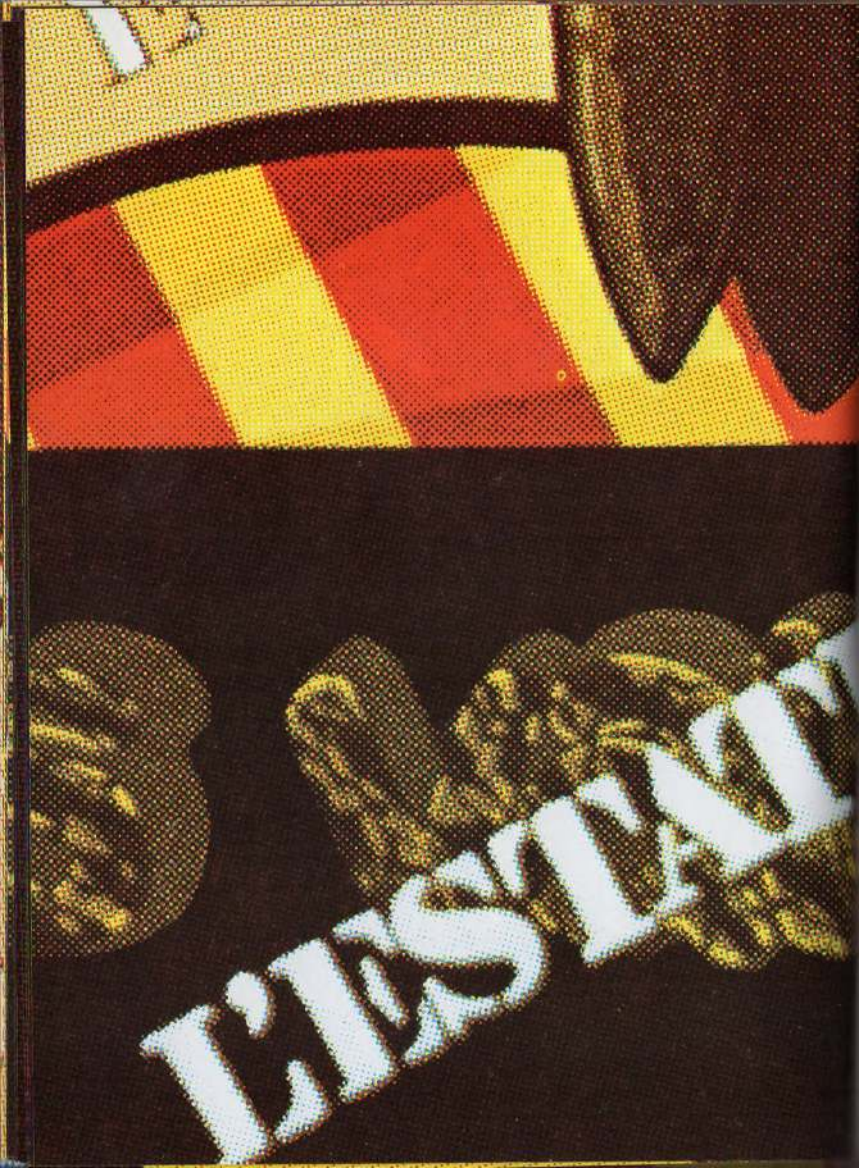
l'ha dut a realitzacions

apartmentment

contradictòries.

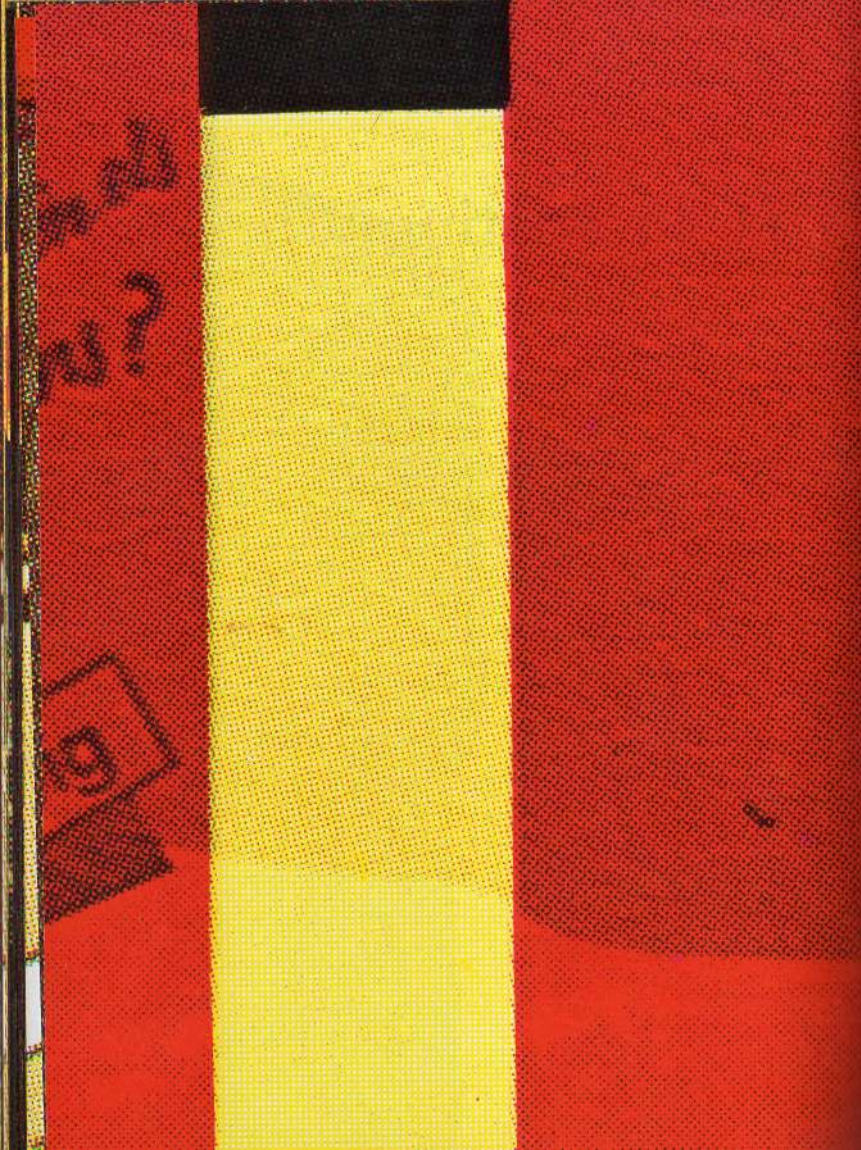
**Però només
aparentment.**

En el fons

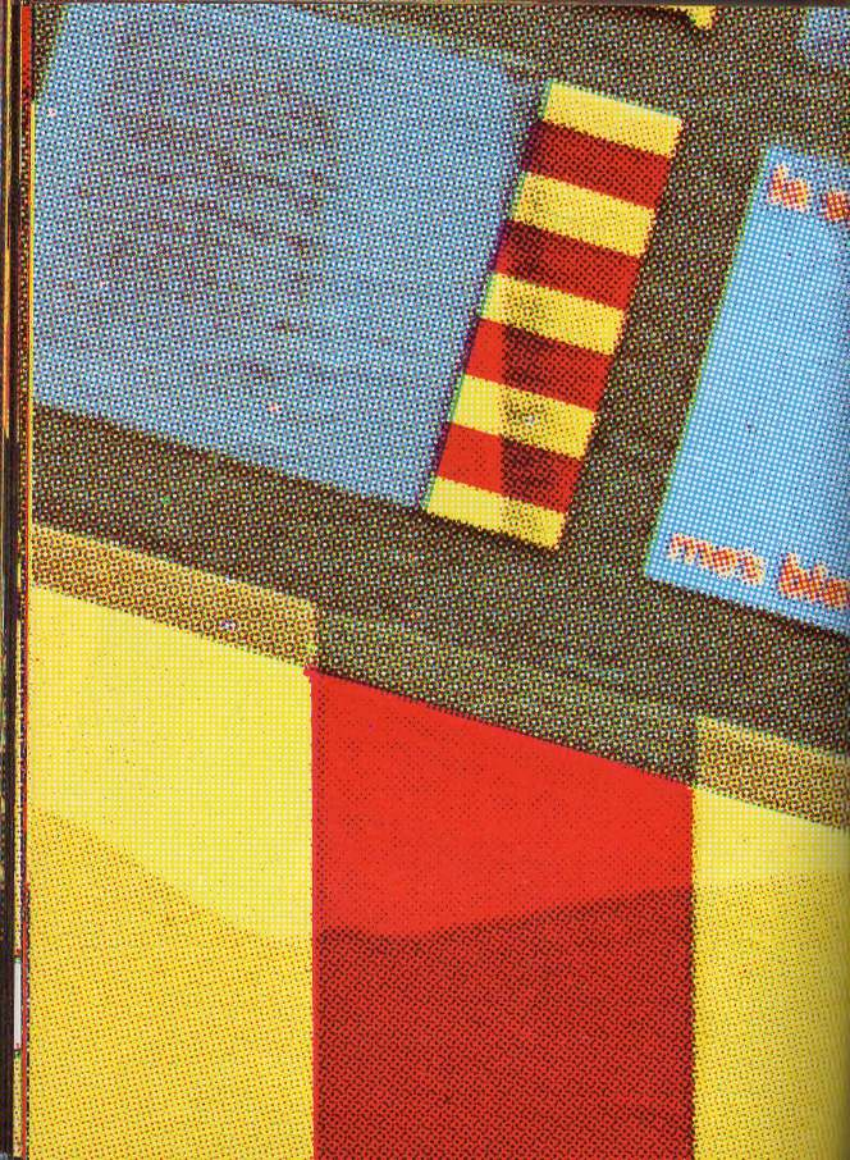
de la sostinguda

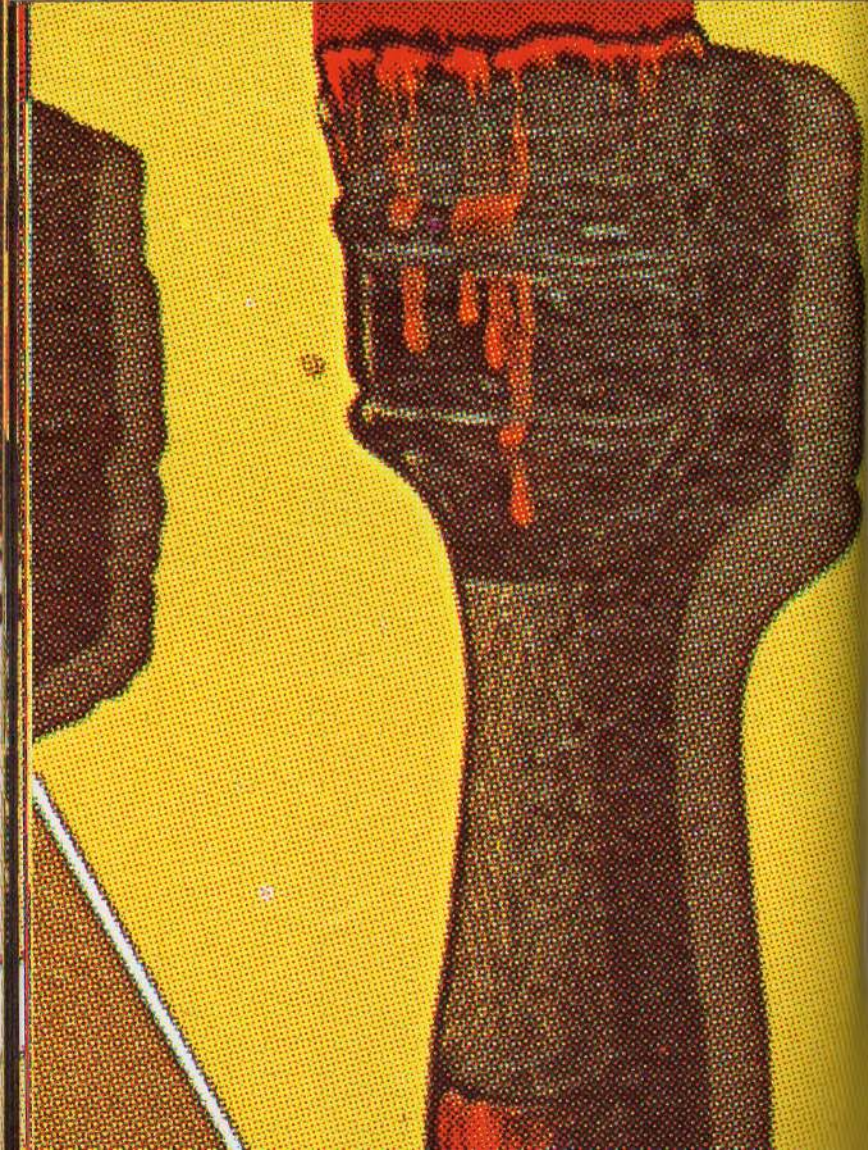
i proteica feina

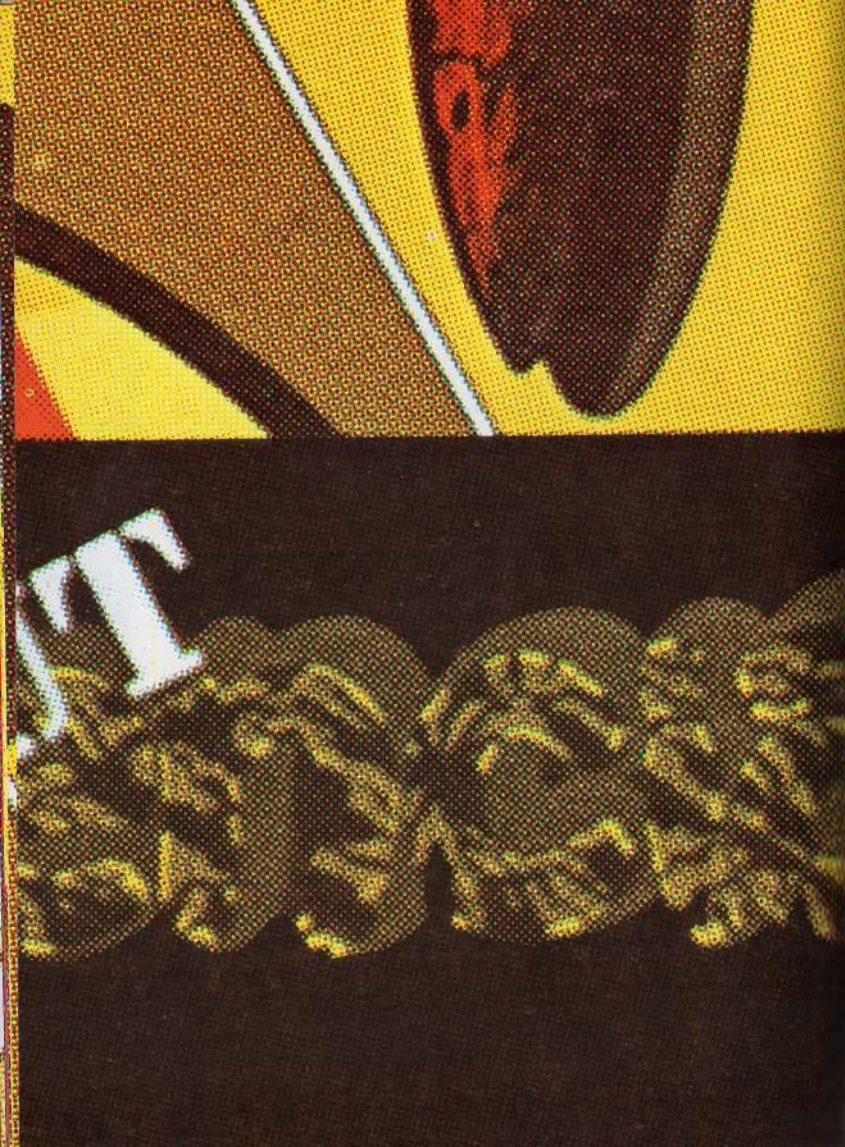
d'Antoni Miró hi ha,

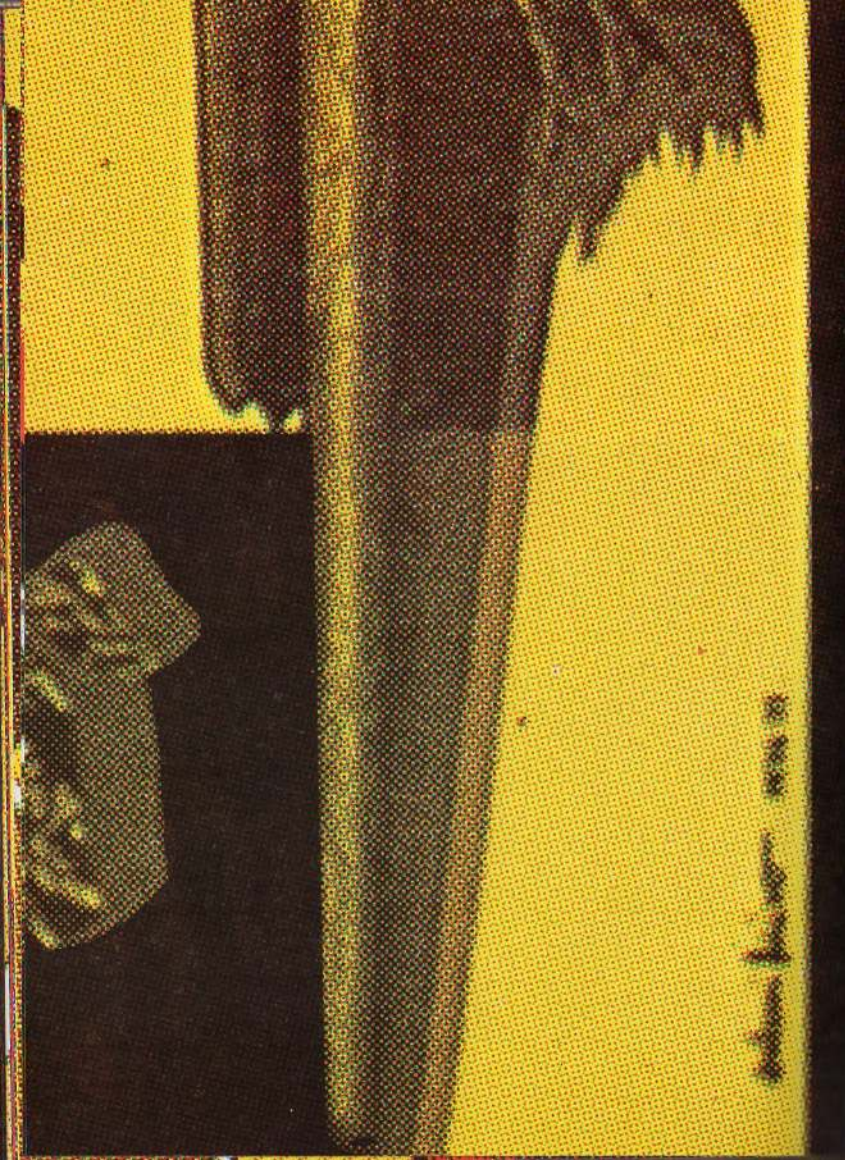
des del primer dia,

una decisió crítica

projectada

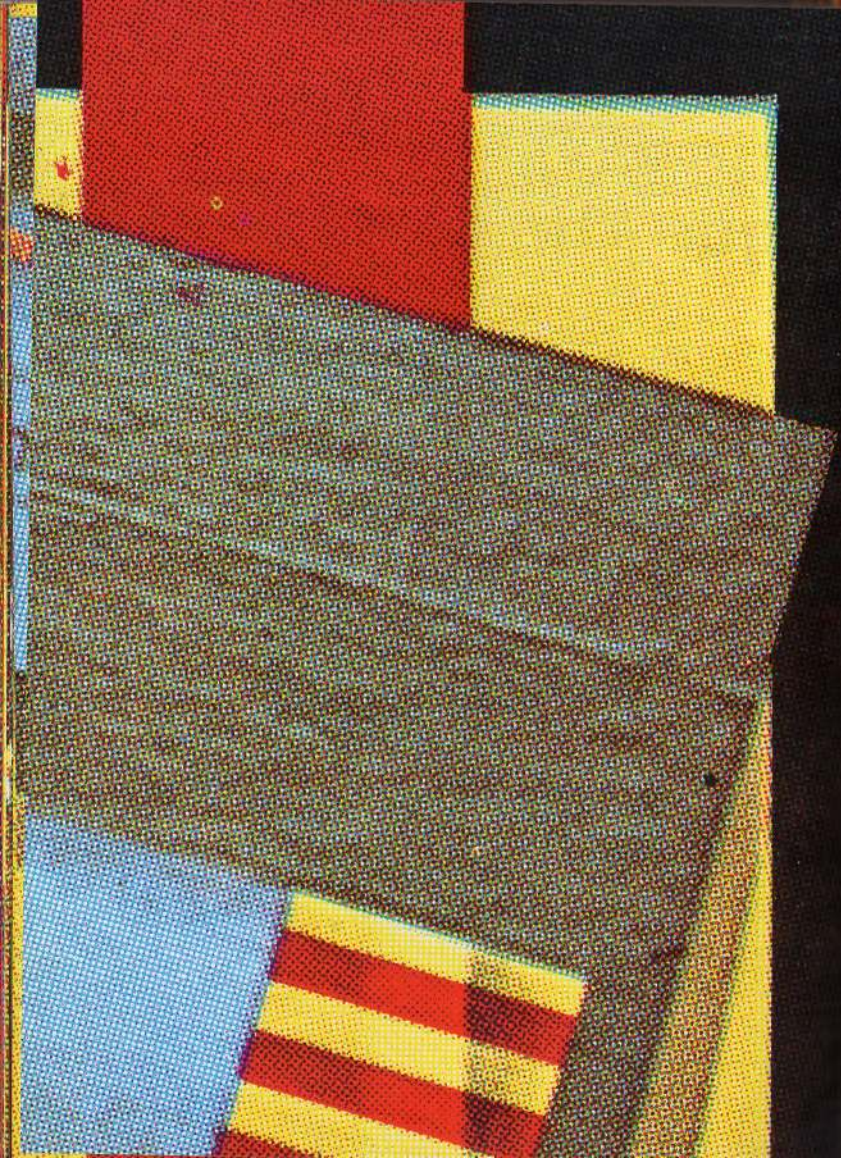
damunt l'home

i damunt la societat

que l'home occidental

ha creat.

de Juan Carlos
por los católicos

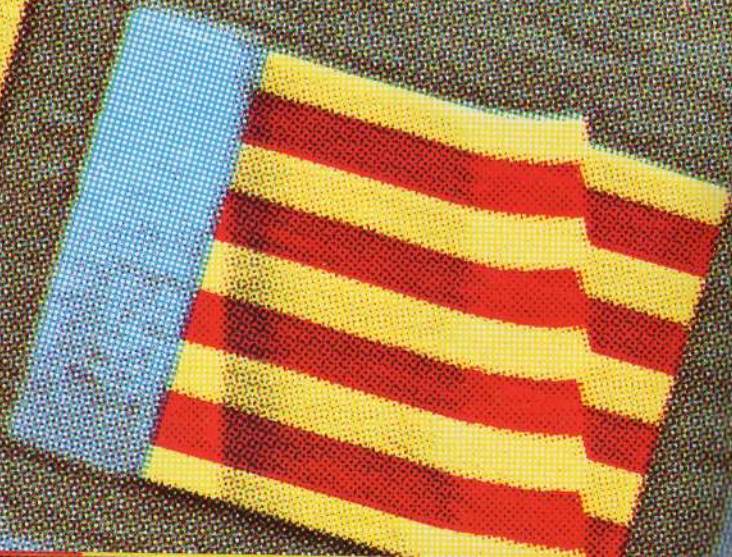
m'agrada el

Unes vegades és

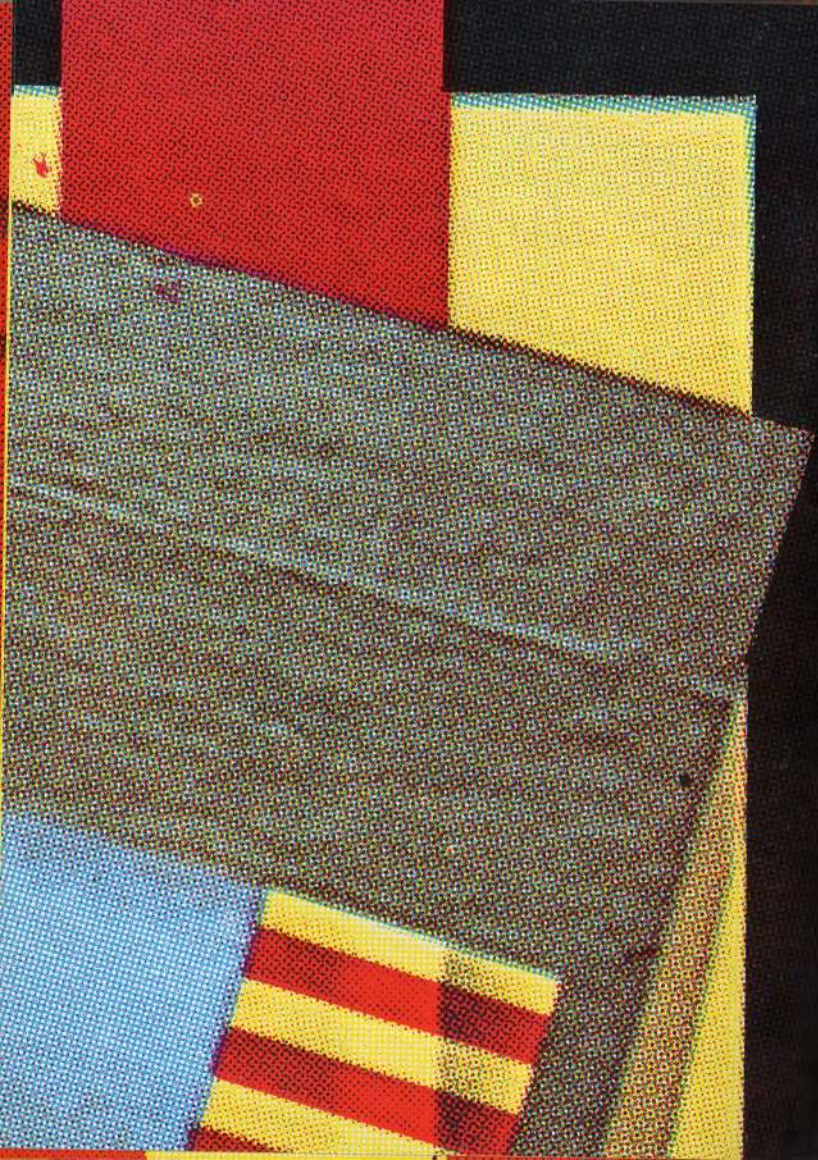

el crit de denúncia,

CONTRA

unes altres

és el sarcasme

revulsiu,

de tant en tant

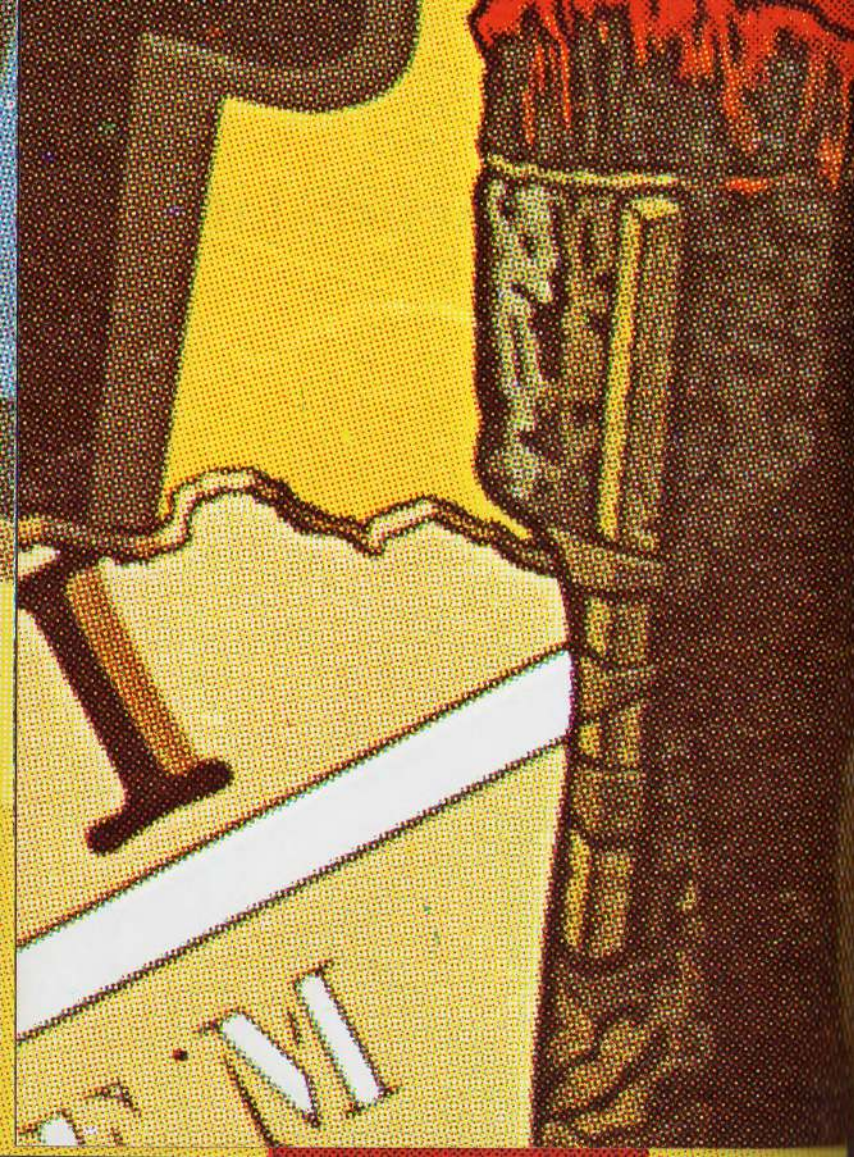
és la mateixa

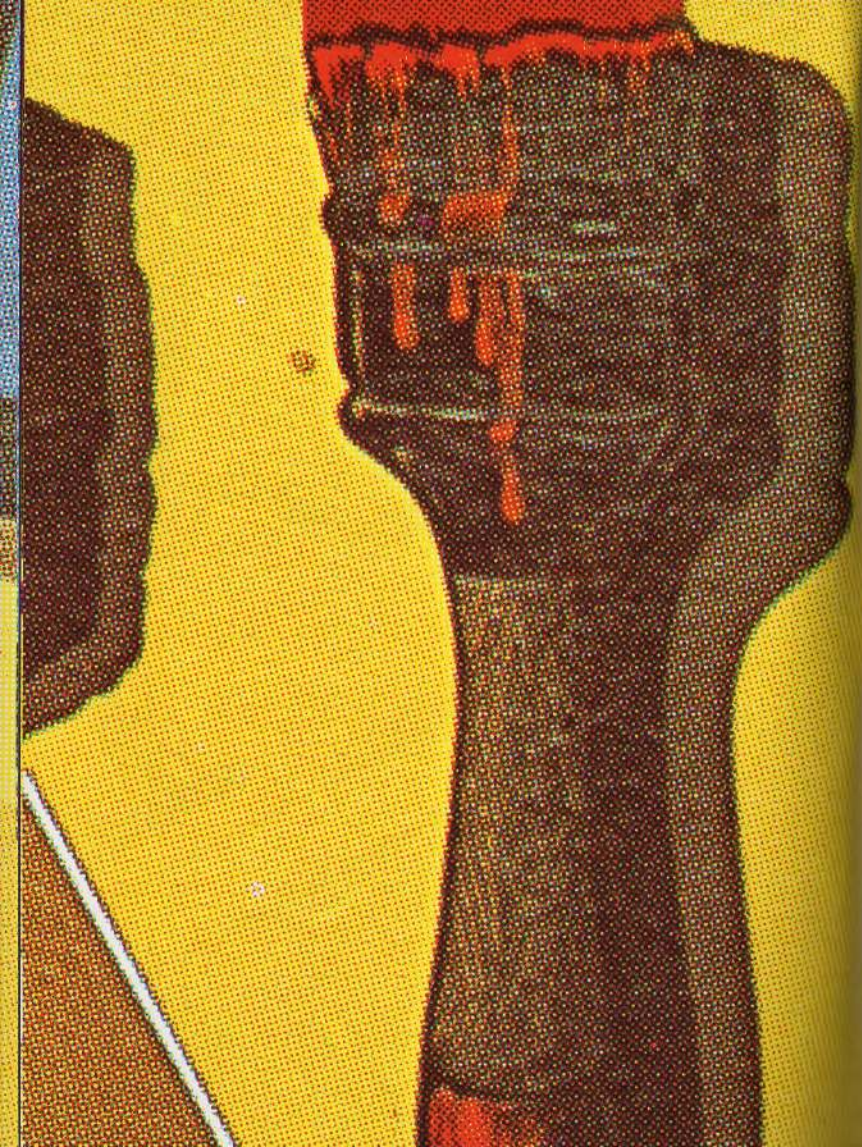
incongruència

d'un art acorralat

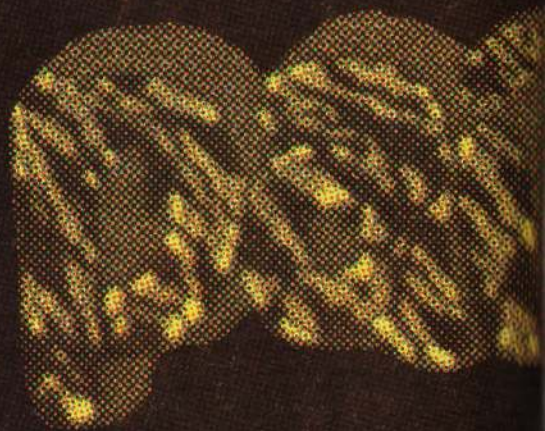
per les pròpies

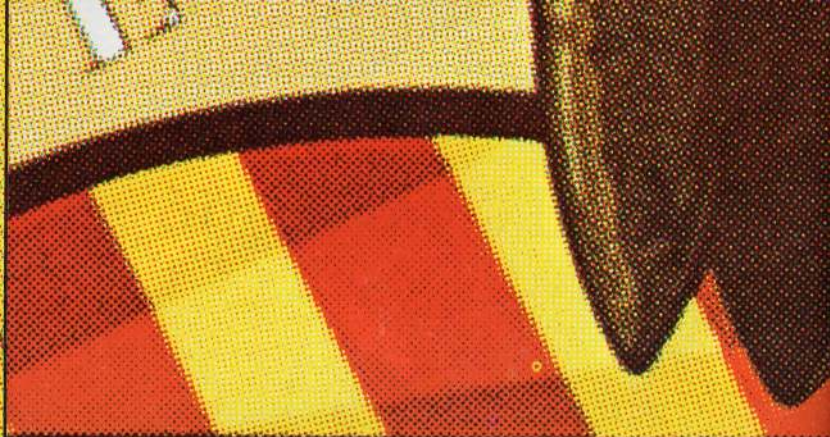
hipòtesis.

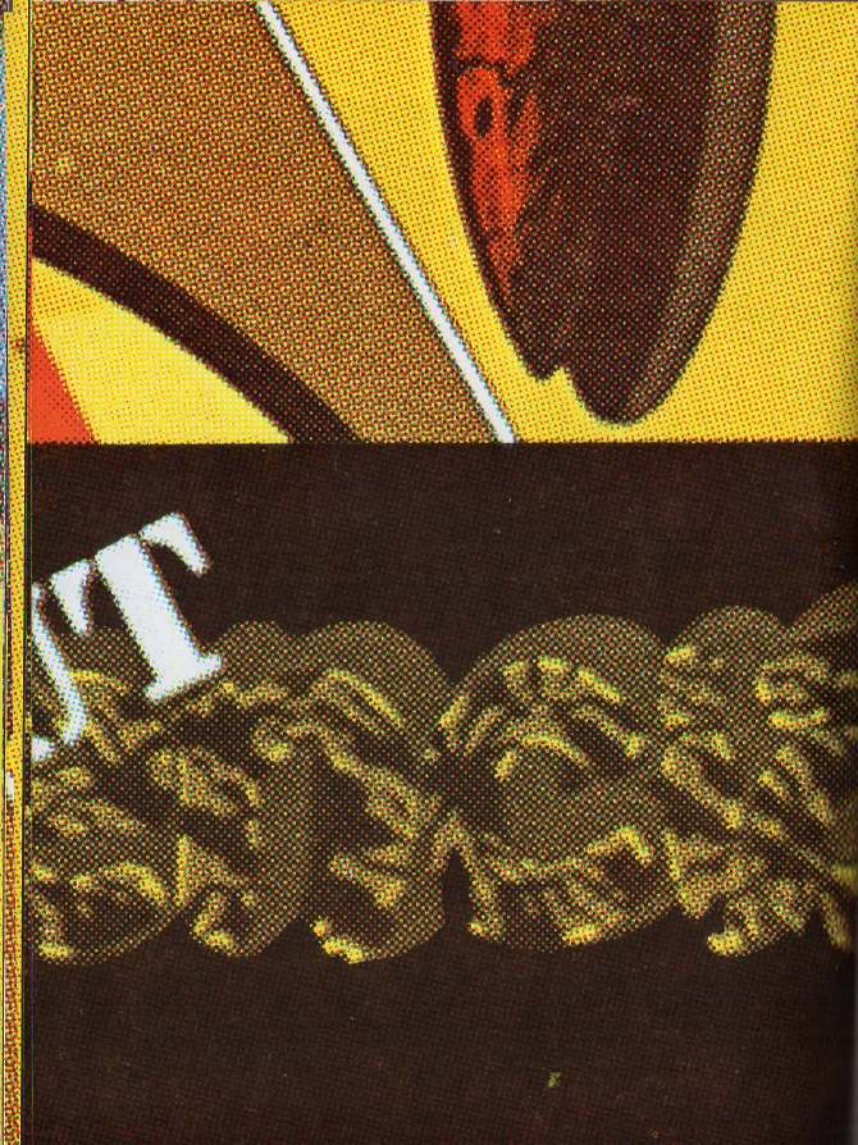
D'aquí la

profunda suggestió

que en deriva.

I la lliçó.

JOAN FUSTER

TOTS DOS PER JAUME I EL CONQUERIDOR

III
PART
IMAGINÀRIA

211

FI

Aquest llibre experimental, s'ha imprés a les vuit del vespre en punt, després del segle XIII, gràcies a Jaume I el Conqueridor i a Nosaltres els Valencians que hem heretat els sants collons que aquell home tenia.

Basat en un text que en Joan Fuster em va escriure amb tanta inspiració que em contagià per una estona d'any i escaig.

Ha estat realitzat per excel·lents impressors d'ofici a Alcoi (l'Alcoià), amb l'ajut d'altres de l'Alacantí. 213

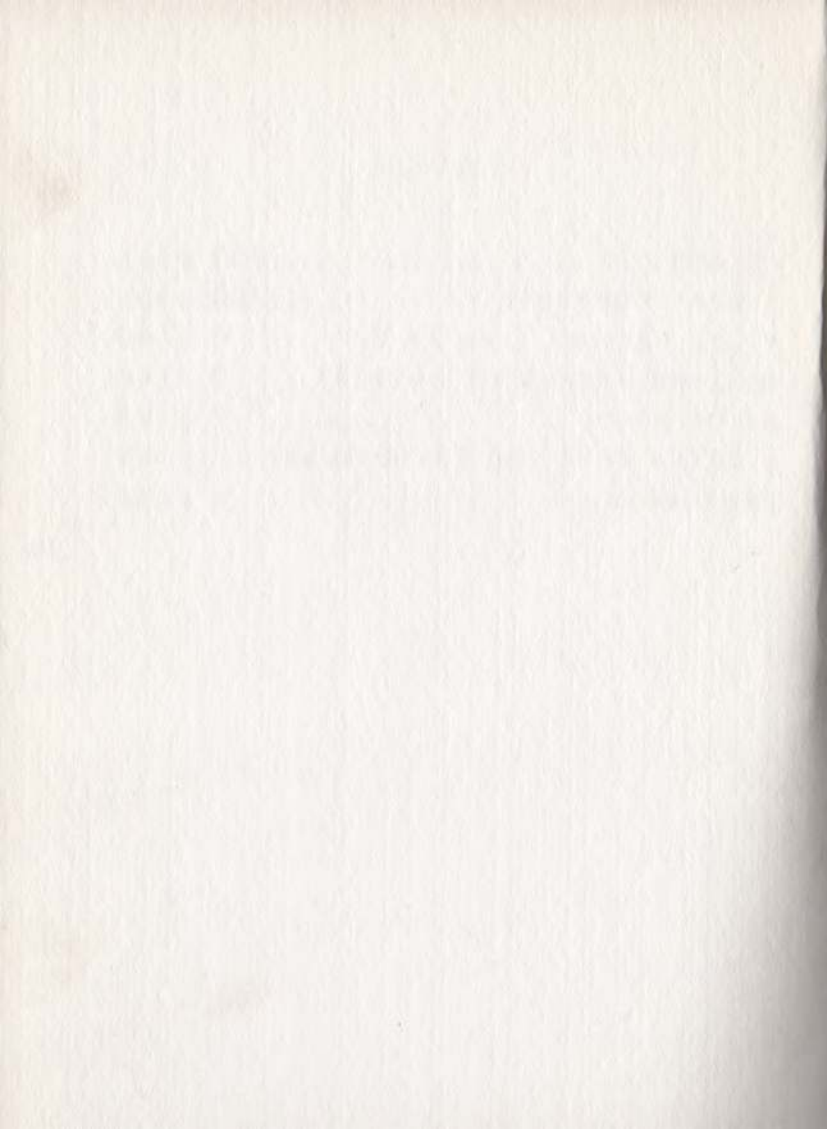
D'entre les nombroses qualitats, la principal és que es pot llegir aviat i de pressa i tant d'una com de l'altra no és pesat, en total 403 grams (si pesa menys, reclame a l'intermediari).

A més no està prohibida la reproducció total amb pèls i senyals, i es pot revendre a fulletes soltes o per pàgines o malbaratar-se per estamptes de Santa-Llúcia-li-conservi-la-vista.

T A U L A

Pa amb oli.....	500 ptes.
i una tomaqueta.....	325 ptes.
ve en an toni i se la fot....	0 ptes.
en joan demana el setrill...	0 ptes.
si us plau.....	? ptes.
i entre tots, ho farem tots.	¿ ptes.
paciència	X ptes.

Novetats de la mateixa col.lecció
"Llibres de butxaca"
(de les que feien abans)

- 1- Com no hi ha butxaques no hi ha llibres.
- 2- Antoni Miró by Joan Fuster, tots dos per Jaume I el Conqueridor.
- 3- Primer i darrer llibre com cal.

En preparació:

- 4- Perquè no fan butxaques.
- 5- La crisi acaba amb la butxaca.
- 6- Jaume I un futurista que no portava butxaques com cal.

217

En ment:

Un millar de llibres sota el títol
"La pornografia com cal".

"El raig X al servei de l'erotisme".

Tots ells inclosos dins de la revolucionària col.lecció "Llibres adhesius", per portar-los a qualsevol indret del cos.

(En estudi: "Llibres de petaca").

